

The first International Conference on Innovation and Research in Arts and Humanities
سبک شناسی رسائل امام حسین(ع)

دکتر فرهاد محمدی نژاد^۱، احمد محمدی نژاد پاشاکی^۲، دکتر سید حسین سیدی^۳، دکتر مرضیه آباد^۴

^۱ استادیار گروه معارف دانشگاه پیام نور استان البرز، ایران

^۲ دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد(نویسنده مسئول)، ایران

^۳ استاد، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

^۴ دانشیار، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

چکیده

بی تردید رسائل یک سبک نوشتاری- ارتباطی هستند که در گستره فرهنگ و ادبیات ملت‌ها جایگاه ویژه‌ای دارند. این آثار علاوه بر جنبه‌های اجتماعی و تاریخی که می‌توان برای آن‌ها متصور شد از جنبه‌های ادبی و زبان‌شناسی عصر خود برخوردارند..امام حسین(ع) در شرایط سخت پس از شهادت امام حسن(ع)، مسؤولیت خود را بیشتر از طریق کلام و سخن که بخشی از آن در قالب نامه‌های برجای مانده از آن حضرت تجلی یافته، به انجام رسانیده است. کلام وی در عین حال که رابطه ادبی را به زیباترین شکل ممکن در کلامشان به تصویر کشیده، حاوی موضوعات گوناگون و متنوع در رابطه با جنبه‌های مختلف هدایت انسان است. از آنجایی که نکته مهم در سبک شناسی توجه به بسامد است؛ این مقاله سعی نموده با واکاوی شکلی نامه‌های امام حسین(ع) با روش استقصایی، بسامدهای مربوط به ساختارهای زبانی و ادبی را در قالب نمودار عرضه نماید.

واژگان کلیدی: رسائل، امام حسن مجتبی(ع)، امام حسین(ع)، بینامنتیت، قرآن.